

La gestió de runa de la construcció va caure un 33% l'any passat a la demarcació

Les previsions del sector, que demana més control dels abocadors il·legals, són que aquest any el descens sigui d'un 50%

24/06/09 02:00 - GIRONA - ORIOL MAS

La crisi del totxo no només arrossega promotors i constructors. Les empreses que es dediquen a la gestió, el tractament i l'abocament de runa veuen com la seva activitat està baixant en picat. Durant l'any passat, la gestió de runa de la construcció a les comarques gironines va baixar un 33%, i les previsions per aquest any són que la tendència s'aguditzí i que es registrin descensos del 50%. En vista d'aquesta perspectiva, el gremi qualifica la situació de «dramàtica», i demana un control més gran sobre els abocadors il·legals, que precisament en èpoques de crisi com l'actual acaparen més mercat en oferir preus més baixos. L'Agència de Residus de Catalunya ha explicat que incrementaran les inspeccions, i ha demanat més col·laboració als ajuntaments.

Una vista de la pedrera de Sant Julià de Ramis, que també fa d'abocador.

Notícies relacionades

[La Generalitat vol reciclar el 50% de la runa, una xifra que el sector veu improbable per la falta de control](#)

El 2007 es van gestionar a les comarques gironines poc més d'un milió de tones de residus de la construcció i la demolició, una xifra que el 2008 va baixar un terç, fins a les 669.429 tones. La meitat d'aquesta runa es va reciclar i valoritzar, i l'altra meitat va tenir com a destí un abocador. Segons el gerent del Gremi d'Empreses de Reciclatge i Demolició, Alfons Güell, el sector encara no ha tocat fons, i calcula que el 2009 acabarà un 50% per sota de les xifres del 2008. Al seu parer, el gran problema són els abocadors il·legals, que, si bé han existit sempre, en temps de crisi encara guanyen més pes: «Gestionar correctament el residu significa un cost, i per cada abocador legal n'hi ha 5 o 10 d'il·legals.» Per Güell, el sistema de sancions és molt feble, i ara mateix la gestió dels residus és un dels punts en què les empreses retallen costos. Per això moltes opten per portar la runa a abocadors il·legals, o bé l'enterren a la mateixa obra.

L'ARC admet la situació

La directora de l'Agència de Residus de Catalunya, Genoveva Català, ha admès el mal moment per què passa el sector, i el problema d'activitats il·legals: «En època de vaques grasses el sector no percep tant l'economia submergida, però en vaques flaques això emergeix més.» Per exemple, s'han presentat més denúncies, i de les sis que ja s'han tramitat, tres han acabat en sancions. Català s'ha compromès a incrementar les inspeccions per detectar aquests abocadors, però ha insistit que la feina de l'agència és comprovar que la gestió dels residus es faci correctament: «Però si no té la llicència ambiental, només podem comunicar-ho a l'Ajuntament pertinent, que és qui l'ha de clausurar o bé fer-lo legalitzar.» Com que l'última paraula la tenen els ajuntaments, Català ha anunciat que crearan una comissió jurídica per adoptar mesures, i que faran una trobada amb els municipis per explicar-los la gravetat del problema i com s'ha d'actuar.

Tot i això, també hi ha hagut casos en què la comissió d'Urbanisme ha denegat permisos, sigui perquè no es compleixen els requisits ambientals o bé perquè no es considera que la zona necessiti més instal·lacions així. Fins i tot, existeix una sentència del Tribunal Suprem que defensa que la construcció de noves plantes no es pot escudar en l'interès públic quan es volen fer en sòl no urbanitzable.

12

instal·lacions autoritzades.

A les comarques gironines hi ha actualment 12 instal·lacions autoritzades per a la gestió de residus de la construcció, totes de titularitat privada. D'aquestes, vuit són abocadors controlats, i les altres quatre són plantes de reciclatge. A l'Alt Empordà hi ha l'abocador d'Avinyonet de Puigventós i la planta de reciclatge del Far d'Empordà; al Baix Empordà hi ha abocadors a Santa Cristina d'Aro i Albons, i una planta de reciclatge a Regencós; a la Cerdanya hi ha l'abocador de Prullans; i al Ripollès, el de Campdevànol. A la Selva hi ha una planta de reciclatge a Arbúcies, i a la Garrotxa, un dipòsit controlat a Sant Joan les Fonts. Finalment, el Gironès disposa d'abocadors a Girona i Sant Julià de Ramis, que també fa les funcions de planta de reciclatge, i a Cassà hi ha una instal·lació on es fa reciclatge i també fa de planta de transvasament. La previsió de la Generalitat és que fins al 2012 hi hagi set plantes més de reciclatge repartides per la demarcació.

Nou programa de gestió

El consell de direcció de l'Agència de Residus ha aprovat recentment el nou programa de gestió de residus de la construcció 2007-2012 (Progroc), el document que planifica les actuacions i els objectius per als propers anys. D'entrada, es preveia un increment

anual de la generació de residus, que ara sembla que difícilment es complirà. Tot i això, el programa responsabilitza el productor dels residus pel que fa a assumir els costos i també el seu tractament. Català explica que la reutilització i el reciclatge són una de les prioritats, i que recull aspectes del decret d'ecoeficiència en els edificis, com ara la gestió de la runa a peu d'obra. Güell, en canvi, ha lamentat que el document no tingui rang normatiu, i que si bé explica com s'ordenarà el sector, no resolgui el fet de garantir instal·lacions més sòlides, i que no s'aprofitin instruments urbanístics en favor del sector.

Darrera actualització (Dijous, 25 de juny del 2009 11:59)

Publicat a

[El Punt Comarques Gironines](#) 25-06-2009 Pàgina 2